

ТАКЕ МАБУТЬ В АМЕРИКИ ЛИЦЕ

Не на трибуні, а на п'єдесталі
Позує бовдур чи то істукан,
Лице як не з граніту, то із сталі,
Задер зарозуміло пику Пан.

Таки себе він паном уявляє,
Ясновельможність, бач, ꞑ не підступить,
А носа вище брів так задирає,
За ним і погляд не перехопить.

Снобізм зарозумілого нахаби,
Не здатний до тепла чи каяття,
І пустота в очах, немов у жаби,
Там не побачиш й крихти співчуття.

Шукали і знайшли собі Месію!
Невже таке в Америци лице?
На нього ж покладає хтось надії...
А він всіх холодить, немов свинцем.

Дата написання вірша: 2021-01-18